

Vad krävs, för att sköta sin pudel på bästa sätt?

Detta är lite enkla saker som varje pudelägare bör känna till. Det finns mer utförligare beskrivning på hur man badar och klipper sin pudel i SPK's klipphäfte, som för övrigt går att köpa på pudelklubbens hemsida.

Du har en pudel, och med det krävs en del pälsvård. Även om man har en pudel som är kortklippt, och du kanske lämnar in den för klippning hos en trimmare, så krävs det att du gör insatser i pälsvården. Det är kanske lagom att lämna pudeln på trimmet var 7-8 vecka. Men det kan vara bra att bada den emellan, så att den blir lättskött. Och särskilt i perioder, när det är tråkväder och sådant.

Om man börjar när redan från början att lära valpen att bli hanterad, så blir det så mycket enklare. Sätt upp den på bordet, varje dag någon stund, och borsta igenom pälsen. När de är små så får de oftast inga tovor i sin päls. Vänj valpen att du pillar och tittar på klor och i öron. Kika på tänderna, vänj gärna valpen vid tandborstning. (Tandkräm för människor skall inte användas)

I grundutrustningen bör du ha:

- En karda (utan plastpluppar på piggarna)
- En borste (utan plastpluppar på piggarna)
- En pudelkam (med stora glesa tänder)
- En klotång
- En tandborste
- (En trimmer för nos och tassar, om man vill klippa själv, samt en bra sax)
- Ett hundschampo och balsam
- En hårfön

Be uppfödaren om hjälp, om du inte hittar vad du söker. Det mesta finns att köpa i Zooaffären.

En del pudlar kommer in i en period då pälsen förändras och blir en ”vuxenpäls”, och får en jobbig period där pälsen filter ihop sig. Det är lite olika när den perioden infinner sig, men vanligast är nog runt 1 års ålder. Då får man ligga i, och man får se till att hunden badar oftare, och använda balsam för att lättare kunna borsta ut pälsen.

Det viktigaste att tänka på när du borstar din pudel, är att du måste ner i botten av pälsen. Varje hårstrå skall ligga för sig, och bena upp pälsen bit för bit. Enklast är om man har hunden liggande på ett bord på sidan. Börja t.ex. på bakbenet nere vid tassens och arbeta dig uppåt, centimeter för centimeter.

Vissa ställen på kroppen, är mer trassliga. Under armbågarna, bakom öronen t.ex.

Så här står det i SPK's klipphäfte:

När man borstar och kammar hunden måste man ha rätt teknik, annars fluffar man bara på ytan, och allt jobb är i onödan då hunden fortfarande är tovig i botten. Det viktiga är att delat pälsen i sektioner och börjar ända inifrån hårbotten när man arbetar med pälsen. Då får man med sig den lösa pälsen och kan reda ut ev. trassel i hårbotten.

När det är fuktigt ute, så trasslar sig pälsen mer, och det fastnar skräp och annat boss, som gör det hela än mer trassligt. Bäst är att blåsa/ föna pälsen torr, och att noga borsta ur allt trassel och skräp

när man kommer in igen.

När man skall bada sin pudel, så ska man borsta igenom pälsen noga först. Finns där tovor kvar, så är de ännu svårare att få bort efter badet. Och pälsen blir inte heller ren, om den är tovig, och smuts förvärrar tovodet avsevärt.

Val av schampo är en djungel, men kanske kan du få tips av uppfödaren, eller en trimmare?

Var noga med att skölja rent pälsen från schampo och balsam, hunden kan få klåda om det finns rester kvar, och vad händer då, om hunden kliar sig? Då får man ännu mer trassel i pälsen. Och hunden kan få hudinfektioner på kuppen.

När hunden är badad, skall den torkas. En pudelpäls skall fönas torr. Inte för varmt bara, men gärna med en fön som det är bra drag i.

Man blåser hunden med fönen och kardar pälsen samtidigt. Har man ingen ställning för fönen, så är det bäst att vara 2. En som håller fönen i ett bra läge, och en som kardar på just det stället. Även här skall man vara systematisk och göra helt färdigt på ett ställe, innan du börjar på nästa. Vart enda hårstrå skall vara rakt och torrt, ända ifrån botten.

Så här står det i SPK's klipphäfte:

Tar man lite här och var, så hinner pälsen självtorka och bli lockig. Var noga med att pälsen är helt torr innan du flyttar till nästa ställe!

När hunden är torr, så kan man med fördel klippa nosen, tassarna och svansroten med klippmaskinen om man har en trimmer. Det finns olika varianter på marknaden om man vill prova själv. Av hygieniska skäl vill man inte ha lång päls runt svansen, och hundar med mycket päls i ansiktet får lättare svampinfektioner. Likaså med tassarna, den röda/bruna färgen i pälsen som kan bli, beror på svamp. Håll pälsen kortklippt, så är det lättare att få bukt med. Beskrivning av hur det går till kan du få i klipphäftet, eller om uppfödaren kan visa?

Öronen:

Öronen behöver man hålla koll på. En del pudlar har massvis med päls i hörselgången, och det kan ställa till med problem. Plocka stråna, några i taget tills örat är rent. Ta inte för stora tottar åt gången, för det gör ont. Lite i taget, och ofta, är bättre. Ibland om man ser att det är mörkbrunt klet nere i örats vindlingar, kan man använda sig av Öronrens. Det finns på apotek/djuraffär. Det droppar man i örat, masserar hela örat så att vätskan kommer åt överallt i vindlingarna, och låter sedan hunden skaka sig, så kommer det mesta smutsiga ut och det är lätt att torka bort med en bomullstuss. Om hunden får gå med all päls i örat, så kommer det att bli packat med gammal smuts och gamla döda hår, så att hunden både hör illa, och får infektioner.

Klorna:

Klipp ofta och lite. Hundägare är ofta så rädda att klippa för långt, så att man skadar pulpan.

Denna rädsla påverkar hunden också, så om matte är orolig så blir hunden det. Klipp lite i taget, och ofta. Bor man på landet och hunden inte sliter sina klor på asfalt, så behöver man kanske klippa en gång i veckan. De flesta har detta som rutin, att lördagmorgon innan långpromenaden, klippa klorna. Om man

råkar klippa en klo för långt, så skall man inte bli orolig för det. Det har alla gjort någon gång.

Behåll lugnet, klipp färdigt alla klor, och låtsas som det regnar. Ta sedan ut hunden på en promenad,

så kommer nötningen från mariken att göra att pulpan dras in och det slutar att blöda. Men om det är kallt ute, så kan man behöva något blodstillande, typ Stophemo på apoteket, för de blöder mer när det är snö och is. Men kom ihåg, det är inget farligt! (Och hur du reagerar, påverkar framtida kloklippningar.)

Tänder:

Om man tar för vana att borsta hundens tänder, så sparar man massor med pengar, och lidande. Hundar får sällan hål i sina tänder. Men tandsten däremot är väldigt vanligt, och särskilt på de små hundarna. Tandsten gör att det blir inflammationer under tandköttet, som i sin tur leder till tandlossning. Det gör ont, och hunden får en förfärlig andedräkt. Många hundägare lämnar in sin hund till veterinären för tandsanering. Det kostar en del, så det är bra om man kan hålla efter tänderna själv, så mycket som fast att man borstar hundens tandstenen, om den inte suttit för nageln eller köpa sig en

möjligt. Ibland blir det plack ändå, tänder. Då kan man skrapa bort länge. Man kan skrapa av det med tandskrapa.

Det är lite arbete att sköta sin pudel, men med tiden blir man van och det går rätt fort. Vi slipper ju i alla fall hundhår i hela huset!

Olika typer av tandborstar:

Lycka till med din pudel!
Svenska Pudelklubben